

DONEU GRÀCIES EN TOT

per PAUL TILLICH

Déu totpoderós! Nosaltres aixequem a Vós els nostres cors en un moviment de lloança i d'acció de gràcies. I ho fem, perquè no existim per nosaltres mateixos i perquè res no posseïm que no ens ho hàgiu donat Vós. Nosaltres som finits: ni hem portat res al nostre món, ni en traurem res, Vós ens heu donat la vida, que romandrà nostra fins i tant que Vós voldreu. Us donem gràcies per existir, per participar de les inexhauribles riqueses de la vida, tant de les més grans com de les més petites. Us lloem quan sentim que la fortalesa emplena el nostre cor i la nostra ànima. Us donem gràcies, quan la joia emplena els nostres cors. Tant si callem, com si tenim mots per dir-ho, coneixem que sou present, i us ho agraïm.

Desvetlleu-nos a la vostra presència, quan la nostra vida quotidiana ens l'oculta, quan oblidem que sou al nostre costat en tot lloc i en tot moment, més a la vora que no pas cap altre ésser, més a la vora que nosaltres mateixos. No permeteu que sota l'encís de les coses que ens heu donat, ens apartem de la vostra presència creadora i liberal. No permeteu que oblidem el Creador, amagat i real darrere la creació. Feu que sempre estiguem a punt per al sacrifici i per a donar-vos gràcies.

Tot el que som, tot el que tenim, és vostre. Nosaltres us ho consagrem. Accepteu que diguem «gràcies», i que amb aquest mot santifiquem el nostre aliment, i, junt amb ell, tot el que rebem en el curs de la vida de cada dia. No ens deixeu usar mots buits i formes mortes, quan us donem gràcies. I sempre que ens atrevim a parlar de Vós, salveu-nos de la rutina i del convencionalisme.

Us donem gràcies quan girem els ulls enrere, i mirem la nostra vida, llarga o curta, per tot el que hi hem trobat. I us donem gràcies, no solament per tot el que hem estimat i per tot el que ens ha donat plaer, sinó encara per tot el que ens ha produït decepció, pena o sofriment; i això ho fem, perquè ara sabem que també el dolor ajuda a aconseguir la finalitat de la vida. I si una nova decepció i un nou sofriment s'apoderen de nosaltres, i els mots d'acció de gràcies moren a la nostra boca, feu-nos pensar que pot venir un dia en què estarem ben disposats a donar-vos gràcies a causa del camí de tenebres on ens deixareu.

Els nostres mots d'acció de gràcies són pobres, i sovint ni tan sols en tenim, de mots. Existeixen o existiren dies, mesos i anys, en què érem, o som encara, incapços de parlar-vos. Doneu-nos la facultat, en aquestes ocasions, de mantenir el cor obert a la riquesa de la vida, i de sentir la Vostra eterna, immutable presència, plens de gratitud silenciosa. Accepteu el sacrifici silencios del nostre cor quan els mots d'acció de gràcies no ens puguen als llavis. Accepteu-la, la nostra gratitud silenciosa, i feu que el nostre cor i el nostre esperit es mantinguin sempre oberts a Vós!